

az engedélyt, melyek a részvényvagyon és igazgatósági tagok tekintetében bizonyos kikötéseknek megfelelnek. Mindeme megszorítások ellentétben vannak a részvénytársasági tőkevállalat lényegével és csak az engedély megadásának időpontjában ellenőrizhetők, az a törekvés pedig, hogy a bemutatóra szóló részvények állandóan ellenőrzött névre szóló papirokra változtassanak, ma már Olaszországban és Franciaországban is, ahol a szocialista irányzat ezeket felvettette, meghaladottnak tekinthető. Eladási tilalmak és előirt nacionalis többség külföldi vállalkozást lehetetlenné tesznek.

A kereskedelmi társaságok jogi helyzete is mutatja, hogy a nemzetközi kereskedelmi jog területén is a háboru a jogi felfogásokban és jogszabályokban oly pusztulásokat és visszaeséseket okozott, melyek csak akkor állíthatók helyre, ha a nemzetközi jogi szerződések a világgazdasági kapcsolatokat újból megerősítik.

Az előadáshoz *Póka-Pivny Béla*, a Külügyi Társaság igazgatója szólott hozzá, ki kívánatosnak jelezte, hogy az előadó indítványai és fejtegetései a legközelebb Rómában összeülő nemzetközi interparlamentáris kereskedelmi konferencia elé terjesztessenek, mely a részvényjogra vonatkozó kérdéseket is napirendre tűzött. Dr. Gratz Gusztáv a maga részéről is hozzájárult ehhez az indítványhoz és köszönetet mondott az előadónak az érdekes tárgy felvetéseért és ehhez fűzött fejtegetése miatt.

Staud Lajos nyugalomban. A kérlelhetlen korhatár megint nyugdíjba küld valakit, aki hetven évvel a vállán is tudott fiatalos maradni. Fiatalos az igazságért való hevülésében és munkabírásában és az új benyomások, gondolatirányzatok iránti fogékonyságban. Staud Lajos egyéniség volt. Erős igazságérzete a jognak az erkölccsel való telítésére, lehető összeegyeztetésére sarkalta. A nagy bírót megillető tisztelettel és megbecsüléssel kísérjük a nyugalomba.

El nem muló érdeme, hogy szívóssága és energiája fejlesztette ki a magyar valorizációs gyakorlatot, amely ma már a Kuria minden tanácsában — ha nem is teljesen egységesen, — de mégis csak keresztültörte magát. Az anyagi igazság érvényesülését kereste abban is, ha a formális jogon túl helyezkedett, csakhogy a valóságos jogeszmé megvalósulhasson. Egyébként filozófus lényéből hiányzott a skepsis és szenvedélyesen, megingathatlanul hitt a maga igazában, abban, amit ő tartott igaznak. Az ellentétes nézetek összeütközéséből születik a fejlődés, az újkor új igazsága. Staud, aki harcok természet (ennek a gyümölcse a valorizációs gondolatért folytatott küzdelme), a hitvallók erejével tekintette a maga felfogását.

Azzal köszöntjük a távozót, hogy a bírónak megadatott a jog a pihenőre, a jogászra új harcok várnak. És álljunk e

harcokban akár az ő oldalán, akár vele szemben, a végső alapelv: az igazság mennél tökéletesebb érvényesítésének elvi egysége mindig össze fog kötni bennünket. *B. S.*

A bécsi Magyar Királyi Követség jogtanácsosának kinevezése. A Budapesti Közlönyben közzétett hirdetmény szerint a bécsi Magyar Királyi Külügyminiszterium felhatalmazása alapján Dr. Deutsch Maurus bécsi gyakorló ügyvédet és hites magyar tolmácsot (Bécs, I., Stock im Eisenplatz No. 3.) magyar állampolgároknak az Ausztria területén működő bíróságok és egyéb hatóságoknál való képviselőletére követségi jogtanácsossá nevezte ki.

Ügyvédség.

Az ügyvéd fizetési meghagyása. Érdekes tervezettel lépett a hamburgi ügyvédszövetség a német ügyvédszövetség elé. Tartalma: „a bíróságok tehermentesítése a fizetési meghagyásos eljárásban” és azt javasolja, hogy ruháztassanak fel fizetési meghagyás kibocsajtásának jogával a járásbíróságok mellett a bíróság területén bejegyzett ügyvédek is, akiknek feladatuk volna egyszersmind gondoskodni az általuk kibocsajtott fizetési meghagyások kikézbítéséről is. Adósnak joga van a *járásbírósághoz* ellentmondást beadni és az ügy bírósági utra való terelését kérni. A járásbíróság az ellentmondásról 24 órával annak beérkezése után értesíti a meghagyást kibocsajtó ügyvédet. Amennyiben a fizetési meghagyásban feltüntetett határidő eltelte után 3 nappal a járásbíróság az ügyvédet ellentmondás beérkezéséről nem értesitené, úgy az ügyvédnek jogában áll a fizetési meghagyást végrehajthatónak nyilvánítani. Esetleg — mondja a tervezet — ne az ügyvéd nyilvánítsa a fizetési meghagyást végrehajthatónak, hanem a végrehajtást a járásbíróság rendelje el az ügyvéd fizetési meghagyása és a bíróság oly értelmű igazolványa alapján, hogy a fizetési meghagyás ellen ellentmondás a bírósághoz be nem érkezett.

A tervezet ebben a formában nem felel meg teljesen a jogbiztonság követelményeinek. Ha minden ügyvédnek joga volna fizetési meghagyást kibocsajítani, úgy ez a decentralizáció, különösen ha adós nem él ellentmondással, egy bizonyos idő elteltével feltétlenül a nyilvántartás és ellenőrzés rovására megy. Azonkívül szükséges volna az is, hogy valamely pártatlan szerv megvizsgálná, vajjon adott esetben fennforognak-e a fizetési meghagyásos eljárásnak a törvény által megkívánt előfeltételei. Mindkét aggály eliminálható volna oly módon, hogy a fizetési meghagyást kibocsajtó ügyvéd tartoznék a kibocsajtott fizetési meghagyást az adósnak való kikézbítését igazoló bizonyítvánnyal együtt az illetékes járásbíróságnak beterjeszteni. Ha az adós ellentmondással nem élt, úgy a